Modern Klasikler Dizisi - 16

JAMES JOYCE
ODA MÜZİĞİ
BÜTÜN ŞİİRLERİ

İngilizce aslından çeviren:
OSMAN ÇAKMAKÇI

TÜRKİYE İŞ BANKASI
Kültür Yayınları
6. basım

MODERN KLASİKLER DİZİSİ

JAMES JOYCE
ODA MÜZİĞİ
BÜTÜN ŞİİRLERİ

ÖZGÜN ADI
THE HOLY OFFICE (1904), CHAMBER MUSIC (1907), GAS FROM A BURNER (1912), POMES PENYEACH (1927), ECCE PUER (1932)

ÇEVİREN
OSMAN ÇAKMAKÇI

© TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI, 2011
Sertifika No: 40077

EDİTÖR
RÜKEN KIZILER

YAYIN DANIŞMANI
ALOVA

GÖRSEL YÖNETMEN
BİROL BAYRAM

GRAFİK TASARIM VE UYGULAMA
TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI

I. BASIM EYLÜL 2011, İSTANBUL
VI. BASIM NİSAN 2020, İSTANBUL

ISBN 978-605-360-332-0 (KARTON KAPAKLI)

BASKI
AYHAN MATBAASI
Mahmutbey Mah. 2622. Sok. No: 6 / 31
Bağcılar İstanbul
Tel: (0212) 445 32 38 Faks: (0212) 445 05 63
Sertifika No: 44871

Bu kitabın tüm yayın hakları saklıdır.
Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında gerek metin, gerek görsel malzeme yayınevinden izin alınmadan hiçbir yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI
İstiklal Caddesi, Meşelik Sokak No: 2/4 Beyoğlu 34433 İstanbul
Tel. (0212) 252 39 91
Faks (0212) 252 39 95
www.iskultur.com.tr

ÇEVİREN: OSMAN ÇAKMAKÇI (Trabzon, 1965)
İstanbul Darüşşafaka Lisesi'nde parasız yatılı okudu (1976-1984). Boğaziçi Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden (1984-1989) sonra, İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nü bitirdi (1989-1995). İlk şiiri 1982 yılında yayımlandı. Daha sonra *Yeni Yaprak*, *Hürriyet Gösteri*, *Stüdyo İmge*, *Sombahar*, *Ludingirra*, *Kitap-lık*, *Göçebe*'nin de aralarında bulunduğu çok sayıda dergide yazı ve şiirleri basıldı. Kafka, James Joyce, Kierkegaard gibi Almanca ve İngilizce edebiyat ve felsefe dünyasının büyük yazarlarını Türkçeye kazandırdı. *Zakkum Avı* (Şiir, 1991), *Uçuşan Ağaç* (Şiir, 1996), *Köryazı* (Şiir, 2005), *Bir Hiçlik Anatomisi* (Toplu Şiirler, 2011), *Konuşmanın İmkânsızlığı Üzerine Bir Diyalog* (Deneme, 2015).

Modern
Klasikler
Dizisi -16

James Joyce

Oda Müziği

Bütün Şiirleri

İngilizce aslından
çeviren: Osman Çakmakçı

TÜRKİYE İŞ BANKASI
Kültür Yayınları

İçindekiler

Sanatçının Bir Şair Olarak Portresi
Osman Çakmakçı vii

Kutsal Görev
The Holy Office (1904) 1

Oda Müziği
Chamber Music (1907) 6

Yakıcı Gaz
Gas from a Burner (1912) 43

Pomes Penyeach (1927) 49

Tilly /
Tilly 50
San Sabba'da kayıkları seyrederken /
Watching the needleboats at San Sabba 51
Kızıma sunulan çiçek /
A flower given to my daughter 52
Ağlıyor Rahoon üstünde /
She weeps over Rahoon 53

Tutto e sciolto /
Tutto e sciolto 54
Fontana kumsalında /
On the beach at Fontana 55
Yalın yapraklar /
Simples 56
Sel /
Flood 57
Gece Duası /
Nightpiece 58
Yalnız /
Alone 59
Geceyarısı oyuncuların aynadaki hatırası /
A memory of the players in a mirror at midnight 60
Bahnhofstrasse /
Bahnhofstrasse 61
Dua /
A prayer 62

Ecce Puer (1932) 64

Sanatçının Bir Şair Olarak Portresi

İrlandalı yenilikçi yazar James Joyce'un şair yönü ülkemizde pek bilinmez. Halbuki, yazarın ilk yayımlanan kitabı, *Chamber Music* (Oda Müziği) (1907) adlı şiirler toplamıdır. Gerçi, Joyce'un düzyazısının yenilikçiliği de, *Ulysses* ile *Finnegans Wake*'i İngilizce orijinalinden okuma şansını bulamamış okurlar için kulaktan dolmadır, denilebilir. Bilinçakışı yönteminin doruğuna çıktığı bu eserlerin Türkçeye çevrilmeleri de neredeyse imkânsızdır. Hal böyle olunca, Joyce, ülkemizde, çevresinde örülü mitsel ışık halesinin içine hapsolmuş, dokunulmaz ve deyim yerindeyse, gerçekdışı bir yazar konumundadır. Bu bakımdan, Joyce'un yayımlanan bütün şiirlerinin yer aldığı bu çeviri kitabın, onun sanatçı kişiliğinin eksik bilinen yönlerinin tanınmasında yararlı olacağını ümit ediyoruz.

Çelişkilerle dolu bir sanatçıdır Joyce. Şair yönü Dante, Blake, Shelley ve D'Annunzio gibi lirik şairleri izlerken, yazarlığının kökleri de Aristoteles, Aquinas, Flaubert ve Oscar Wilde'a uzanır; yazıda kalem hâkimiyetini, iktisatı, kontrollü duygusallığı ve zekâya dayalı tekniği gözetir. Joyce, birçok edebiyat eleştirmeninin ilgi merkezi olan bu "geçimsizliğin bileşimi"ni, bu çelişkiyi *Ulysses*'te Stephen Dedalus'un ağzından şöyle

yanıtlar: "Kendimle mi çelişiyorum? İyi öyleyse, kabul, kendimle çelişiyorum." Joyce'un kişiliğinde köklerini bulan bu çelişiklik, onun tüm yazısının itici gücüdür.

1907'de yayımlanan *Chamber Music*'te Jacobean tarzda yazılmış lirik şiirler yer alır. Çok iyi şarkı söyleyebilen Joyce, 36 şiirden oluşan kitabına *Chamber Music* adını vererek şiirlerin müzikal özelliklerini öne çıkarır. Gerçi şiirler, sadece müzikalitesiyle değil, aşktaki tensel şehvetle duygusallığı birleştirebilmesiyle de ilgi çekicidir. Joyce, yıllar sonra, bu şiirlerin yayımlanmış olmasından utanç duyduğunu söyler.

1904'te yazdığı "The Holy Office" (Kutsal Görev), "rol kesen kumpanya" dediği ve W. B. Yeats, George Russell, John Synge, Lady Gregory, George Moore, Padraic Colum ve Edward Martyn gibi yazarların oluşturduğu Irish Literary Revival (İrlanda Edebi Uyanışı) çevresi ve kendisiyle ilgili bir yergidir. Keskin zekâsını yansıtan bu çatal dilli yergide Joyce, bu yazarları "ayaktakımı" ve Mammon'un köleleri olarak nitelerken, kendisini zeki Aristoteles ile çelik gibi Aquinas'ın yolunu izleyerek doruklara çıkan bir sürgün olarak görür. "The Holy Office"i Dublin'de bastırır, ama basımcı ödemeyi nakit isteyince yerginin dağıtımı yapılamaz.

1912'de son kez gittiği İrlanda'dan dönerken, bir diğer öfkeli yergisini, "Gas from a Burner"ı (Yakıcı Gaz) trende yazar. Kitabını basmayan yayımcı George Roberts'ı hicvettiği bu yergide, Roberts, sürekli, ne kadar cesur bir yayımcı olduğunu söyleyerek kendini savunmaya çalışır. Joyce, bu şiiri, Trieste'de bastırır ve Dublin'de dağıtması için kardeşi Charles'a gönderir. Bu tarihten sonra Joyce, hayatının sonuna kadar İrlanda'ya gitmeyecektir.

Chamber Music'ten bu yana yazdığı şiirleri bir araya getiren ve 1927'de Paris'te yayımlanan *Pomes Penyeach* farklı çizgidedir. Joyce, bu şiirlerde, ruhunu gözler önüne sermekten çekinmez. Kitapta yer alan şiirler, Joyce'un ruhundan henüz tam şekillenmeden koparılmış gibidir. Düzyazısında ritm, ses, anlam ve yapı kaygıları yüzünden tam serbest bırakamadığı duyarlıkları, içinden geldiği gibi, ket vurmadan sergiler.

1932'de, torunu Stephen James Joyce'un doğduğu gün yazdığı "Ecce Puer"de ise diğer şiirlerinde pek görülmeyen bir barışıklık ve huzur duygusu vardır. Şiirde, yalın bir söyleyişle babasını, oğlunu, torununu ve bir ölçüye kadar da kendini anlatır.

Joyce'un şiirleriyle karşılaşan okurlar, düzyazılarındaki yenilikçi tavrın şiirlerinde görülmediğini fark ederek şaşıracaktır. Bu şiirlerde, yazının girişinde de belirttiğimiz gibi, Joyce'un kontrole gerek duymadığı duygusal yönü yansır; sanatçı kişiliğinin Türkiye'de pek de bilinmeyen yönü...

Osman Çakmakçı

The Holy Office
(1904)

Kutsal Görev
(1904)

The Holy Office

Myself unto myself will give
This name, Katharsis-Purgative.
I, who dishevelled ways forsook
To hold the poets' grammar-book,
Bringing to tavern and to brothel
The mind of witty Aristotle,
Lest bards in the attempt should err
Must here be my interpreter:
Wherefore receive now from my lip
Peripatetic scholarship.
To enter heaven, travel hell,
Be piteous or terrible
One positively needs the ease
Of plenary indulgences.

Kutsal Görev[1]

Kendim adlandıracağın kendimi
Şu isimle, Arıtma Müshili.
Bütün yolları birbirine karan ben
Vazgeçtim şairlerin dilbilgisi kitabından,[2]
Taşıdım meyhaneye, kerhaneye
Aristoteles'in keskin zekâsını,
Hevesli ozanlar yanılmasın diye
Burada yorumlamalıyım kendimi:
Bunun için dudaklarımdan kapın şimdi
Gezginliğin ilmini.
Girmek için cennete, cehennemden geçmeli,
Acınacak olsun veya dehşetli
Herkes muhakkak muhtaçtır
Mutlak bağışlanmanın rahatına.[3]

1 Joyce, bu yergiyi 1904'de Dublin'i terk etmeden hemen hemen iki ay önce "kelt alacakaranlığı" sanatçılarına karşı yazmıştır. Joyce'da sık sık görüldüğü gibi, başlıkta tek bir sözcükte, birbirine bağlı birçok anlam demetinin üzerinde aynı anda oynuyor... Joyce, şiirin başlangıcında kullandığı Arıtma-Müshili (Katharsis-Purgative) sözleriyle, Aristoteles'in "Katharsis" kavramına da atıfta bulunuyor.

2 Joyce, 1902'de Paris'te, çağdaşlarının özellikle Yeats'in eserlerinde ortaya çıkararak kurnazca eğlendiği dilbilgisi hatalarını göstererek Synge'i sinirlendirmişti.

3 Mutlak bağışlanmanın rahatına: Burada kastedilen, pişman olununca Katolik kilisesinin günahları bağışlamasıdır.

For every true-born mysticist
A Dante is, unprejudiced,
Who safe at ingle-nook, by proxy,
Hazards extremes of heterodoxy,
Like him who finds a joy at table
Pondering the uncomfortable.
Ruling one's life by common sense
How can one fail to be intense?
But I must not accounted be
One of that mumming company —
With him who hies him to appease
His giddy dames' frivolities
While they console him when he whinges
With gold-embroidered Celtic fringes —
Or him who sober all the day
Mixes a naggin in his play —
Or him whose conduct "seems to own"
His preference for a man of "tone" —
Or him who plays the ragged patch
To millionaires in Hazelpatch
But weeping after holy fast

Çünkü her gerçek mistik
Bir Dante'dir, peşin yargısız,
Güvenliktedir ateşin kıyısında, vekâletle
Oynar korkusuzca aykırılığın aşırılıklarıyla,
Şölen sofrasında tedirginleri
Düşünerek mutlu olan biri gibi.
Birinin hayatını sağduyuysa belirleyen
Nasıl uzak durabilir insan acımasız olmaktan?
Ama rol kesenler kumpanyasından biri[4]
Saymayın beni —
Asil hanımların hoppalıklarını[5]
Tatmin etmek için yırtınanlardan[6]
Ki avuturlar kendilerini
Altın yaldızlı Kelt motifleriyle onların[7] —
Bütün gün ciddi ciddi dolaşıp da
Eserlerini ıvır zıvırla dolduranlardan[8] —
Veya tavırlarından kibarlara
Eğilimli olduğu anlaşılanlardan[9] —
Veya baldırı çıplağı oynayıp da
Hazelpatch'li milyonerlerin huzurunda
Kutsal oruçtan sonra ağlamaklı[10]

---

4 İrlandalı genç şair ve yazarların çoğu, 1904 Ağustos'unda resmen tanınan ve sonrasında İrlanda Devlet Tiyatrosu olan Abbey Tiyatrosu'nun etkinliklerine katılıyordu. Bu tiyatronun "İrlanda Rönesans"ında oynadığı rol bilinir. Annie E. Horniman tarafından finanse edilen ve Lady Gregory tarafından yönetilen tiyatroda, özellikle Synge ve Yeats'in başlıca oyunları oynanmıştır. Yeats'in tiyatroya etkisi büyüktür.

5 Lady Gregory ve Annie E. Horniman ve belki de Maud Gonne MacBride kastediliyor.

6 Yeats'den bahsediliyor.

7 Yeats'in 1809'a doğru yayınlanan kitapları altın yaldızlı motiflerle süslüydü.

8 Synge.

9 Oliver Gogarty.

10 Padraic Colum.

Confesses all his pagan past —
Or him who will his hat unfix
Neither to malt nor crucifix
But show to all that poor-dressed be
His high Castilian courtesy —
Or him who loves his Master dear —
Or him who drinks his pint in fear —
Or him who once when snug abed
Saw Jesus Christ without his head
And tried so hard to win for us
The long-lost works of Aeschylus.
But all these men of whom I speak
Make me the sewer of their clique.
That they may dream their dreamy dreams
I carry off their filthy streams
For I can do those things for them
Through which I lost my diadem,
Those things far which Grandmother Church
Left me severely in the lurch.
Thus I relieve their timid arses,
Perform my office of Katharsis.
My scarlet leaves them white as wool:
Through me they purge a bellyful.
To sisters mummers one and all
I act as vicar general
And for each maiden, shy and nervous,
I do a similar kind service.
For I detect without surprise

Zındık geçmişini itiraf edenlerden —
Veya şapkasını çıkaranlardan
Ne biraya ne de Çarmıha,
Ama göstermek için o zavallılara
Yüce Kastilyalı asaletini[11] —
Veya sevgili Üstadını sevenlerden[12] —
Veya içkisini korkuyla içenlerden[13] —
Veya ancak sıcak yatağına uzandığında
Boynu vurulmuş İsa'yı görenlerden
Ve Aiskhylos'un çoktandır kayıp eserlerini
Bize kazandırmak için çok çalışanlardan.[14]
Ama bütün bu bahsettiğim adamlar
Beni kendi hiziplerinin lağımı yapıyorlar
Görebilsinler diye hülyalı rüyalarını
Taşırken ben onların pis akıntılarını
Çünkü bu işleri onlar için yapabilirim
Yitirerek tacımı tahtımı,
Büyükanne Kilise'nin beni
Zor günlerimde terk ettiği işleri.
Böylece ferahlatırım mahcup götleri,
Yerine getiririm Arıtma görevimi.
Günahlarım kar gibi paklıyor onları:
Benimle temizliyorlar işkembelerini.
Kumpanyanın rol kesen rahibelerine
Piskopos yardımcılığı yapıyorum
Ve her bir bakire için, utangaç ve asabi,
Benzer bir hizmeti veriyorum.
Çünkü hiç şaşmaksızın seziyorum

11 W.K. Magee ("John Eglinton")
12 Usta George Russel, çırak ise George Roberts'dir.
13 James S. Starkey ("Seumas O'Sullivan")
14 George Russell.

That shadowy beauty in her eyes,
The "dare not" of sweet maidenhood
That answers my corruptive "would".
Whenever publicly we meet
She never seems to think of it;
At night when close in bed she lies
And feels my hand between her thighs
My little love in light attire
Knows the soft flame that is desire.
But Mammon places under ban
The uses of Leviathan
And that high spirit ever wars
On Mammons countless servitors
Nor can they ever be exempt
From his taxation of contempt.
So distantly I turn to view
The shamblings of that motley crew,
Those souls that hate the strength that mine has
Steeled in the school of old Aquinas.
Where they have crouched and crawled and prayed
I stand, the self-doomed, unafraid,
Unfellowed, friendless and alone,
Indifferent as the herring-bone,
Firm as the mountain-ridges where
I flash my antlers on the air.
Let them continue as is meet
To adequate the balance-sheet.
Though they may labour to the grave
My spirit shall they never have
Nor make my soul with theirs as one
Till the Mahamanvantara be done:
And though they spurn me from their door
My soul shall spurn them evermore.

Gözlerindeki gölgeli güzelliği,
Benim ayartıcı "niyetimi" yanıtlayan
Tatlı bakireliğin "çekingenliğini".
Ne zaman insan içinde karşılaşsak
Bunu düşünmüyormuş gibi görünür;
Ama geceleyin yatarken yanımda
Hissedince elimi uyluklarının arasında
Benim ince giysili minik sevgilim
Bilir ki bu tatlı ateş, ihtirastır.
Ama Mammon yasaklar
Leviathan ayinini
Ve bu yüce ruh savaşır daima
Mammon'un sayısız kölesiyle
Ama yine de kurtulamaz asla
Onun aşağılamasından.
Bunun için uzaktan bakıyorum onlara,
Yerlerde sürünen bu güruha,
O ruhlar ki nefret eder ruhumun kuvvetinden
Eski Aquinas okulunda çelik gibi sertleşen.
Onların çömeldiği, süründüğü, yakardığı yerde ben
Ayakta dururum dimdik, öfkeyle, korkusuz,
Tek başıma, arkadaşsız ve yalnız,
Ringa balığı kılçığı gibi aldırışsız,
Dağ yamaçları gibi sert ki orda
Şimşek gibi çakarım boynuzlarımı havada.
Bırakırım, devam etsinler sanki
Uygunmuşlar gibi alınyazısına.
Ölene kadar uğraşsalar da
Ele geçiremeyecekler ruhumu asla
Kendi ruhlarına da benzetemeyecekler
Mahamanvantara'ya kadar;
Geri çevirseler de beni kapılarından
Ruhum sonsuza dek tiksinecek onlardan.

Chamber Music
(1907)

Oda Müziği
(1907)

1.

Strings in the earth and air
Make music sweet;
Strings by the river where
The willows meet.

There's music along the river
For Love wanders there,
Pale flowers on his mantle,
Dark leaves on his hair.

All softly playing,
With head to the music bent,
And fingers straying
Upon an instrument.

1.

Sazlar yerde gökte
Hoş bir müzik yapmakta;
Sazlar, ırmak boyunda
Söğütlerin buluştuğu.

Müzik var ırmak boyunda
Çünkü aşktır orda dolaşan,
Paltosunda solgun çiçekler,
Koyu yapraklar saçında.

Tatlı tatlı çalıyor,
Müziğe eğilmiş başı,
Geziniyor parmakları
Çalgının.

2.

The twilight turns from amethyst
To deep and deeper blue,
The lamp fills with a pale green glow
The trees of the avenue.

The old piano plays an air,
Sedate and slow and gay;
She bends upon the yellow keys,
Her head inclines this way.

Shy thoughts and grave wide eyes and hands
That wander as they list —
The twilight turns to darker blue
With lights of amethyst.

2.

Yakuttan giderek koyu maviye
Dönüyor akşam karanlığı,
Fener soluk yeşil bir alevle
Dolduruyor sokakta ağaçları.

Eski piyanodan yükselen ezgi,
Ağırbaşlı, yavaş ve neşeli;
O abanıyor sarı tuşlara
Bu yana dönüyor başı

Utangaç düşünceler, ciddi iri gözler ve elleri
Geziniyor keyfince —
Akşam karanlığı dönüyor koyu maviye
Yakuttan ışıklarla.

3.

At that hour when all things have repose,
O lonely watcher of the skies,
Do you hear the night wind and the sighs
Of harps playing unto Love to enclose
The pale gates of sunrise?

When all things repose do you alone
Awake to hear the sweet harps play
To Love before him on his way,
And the night wind answering in antiphon
Till night is overgone?

Play on, invisible harps, unto Love,
Whose way in heaven is aglow
At that hour when soft lights come and go,
Soft sweet music in the air above
And in the earth below.

3.

Her şeyin uykuya çekildiği saatlerde,
Ah göklerin yalnız gözcüsü,
Dinliyor musun akşam rüzgârını, iççekişlerini
Aşk için çalan arp'ların, kapatan
Şafağın solgun kapılarını?

Her şey uykuya çekildiğinde bir başına mı
Uyanıyorsun dinlemeye
Aşk için çalan tatlı arp'ları,
Ve ilahilerle karşılık veren akşam rüzgârını
Ölünceye kadar gece?

Çalın, göze görünmez arp'lar, Aşk için
Ki göklerde yolu parıltılı
Yumuşak ışıkların bir görünüp bir kaybolduğu
saatlerde,
Yumuşak tatlı müzik, havada yukarıda
Ve toprakta aşağıda.

4.

When the shy star goes forth in heaven
All maidenly, disconsolate,
Hear you amid the drowsy even
One who is singing by your gate.
His song is softer than the dew
And he is come to visit you.

O bend no more in revery
When he at eventide is calling,
Nor muse: Who may this singer be
Whose song about my heart is falling?
Know you by this, the lover's chant,
'Tis I that am your visitant.

4.

Ürkek yıldız yükseldiğinde gökyüzünde
Öylesine mahcup, kederle,
Dinle uykulu akşamda
Şarkı söyleyeni kapında.
Çiyden daha yumuşaktır şarkısı
Ziyarete gelmiş seni.

Ah artık dalma hayale
Akşam vakti o seni çağırırken,
Dalma düşünceye: Kim olabilir bu diye
Şarkısı yüreğime çöken?
Anla ki bu, âşığın şarkısı,
Benim akşam vakti çalan kapını.

5.

Lean out of the window,
Goldenhair,
I heard you singing
A merry air.

My book was closed;
I read no more,
Watching the fire dance
On the floor.

I have left my book,
I have left my room,
For I heard you singing
Through the gloom.

Singing and singing
A merry air,
Lean out of the window,
Goldenhair.

5.

Eğil camdan dışarı
Altınsaçlı,
Duydum söylediğin
Neşeli ezgiyi

Kapandı kitabım;
Okumuyorum daha,
Seyredip ateş dansını
Döşemede.

Bıraktım kitabımı,
Çıktım odamdan,
Duydum ya şarkını
Karanlığın içinden

Söyleye söyleye
Neşeli ezgiyi,
Eğil camdan dışarı,
Altınsaçlı.

6.

I would in that sweet bosom be
(O sweet it is and fair it is!)
Where no rude wind might visit me.
Because of sad austerities
I would in that sweet bosom be.

I would be ever in that heart
(O soft I knock and soft entreat her!)
Where only peace might be my part.
Austerities were all the sweeter
So I were ever in that heart.

6.

O güzel göğüse girmek isterdim
(Ah öyle güzel, öyle iyi ki!)
Acımasız rüzgârlar varamazdı bana.
Üzücü dertlerinden dolayı
O güzel göğüse girmek isterdim.

Sonsuza kadar o yürekte kalırdım
(Ah usulca çalardım kapıyı, yalvarırdım ona!)
Bir tek huzur yoldaşım olurdu benim
Dertlerim daha bir güzelleşirdi
Eğer ben hep o yürekte olsaydım.

7.

My love is in a light attire
Among the apple-trees,
Where the gay winds do most desire
To run in companies.

There, where the gay winds stay to woo
The young leaves as they pass,
My love goes slowly, bending to
Her shadow on the grass;

And where the sky's a pale blue cup
Over the laughing land,
My love goes lightly, holding up
Her dress with dainty hand.

7.

İnce giysisiyle sevdiğim
Elma ağaçlarının arasında
Can atıyor şen rüzgârlar
Onunla birlikte koşmaya.

Şen rüzgârlar cilveleşiyor
Geçerken, genç yapraklarla,
Sevdiğim yürüyor yavaşça, eğilerek
Çimenlerdeki gölgesine;

Gökyüzü soluk mavi bir kâse
Şen şakrak diyarın üstünde,
Sevdiğim yürüyor uçar gibi, kaldırarak
Eteğini zarif elleriyle.

8.

Who goes amid the green wood
With springtide all adorning her?
Who goes amid the merry green wood
To make it merrier?

Who passes in the sunlight
By ways that know the light footfall?
Who passes in the sweet sunlight
With mien so virginal?

The ways of all the woodland
Gleam with a soft and golden fire —
Far whom does all the sunny woodland
Carry so brave attire?

O, it is for my true love
The woods their rich apparel wear —
O, it is for my own true love,
That is so young and fair.

8.

Bu giden kim yeşil korulukta
Ona tapınan bahar rüzgârıyla?
Bu giden kim şen yeşil korulukta
Daha da şenlendirerek koruyu?

Bu geçen kim güneş ışığında
Hafif ayak seslerini tanıyan yol boyunca?
Bu geçen kim tatlı güneş ışığında
Bir bakire edasıyla?

Koruluğun bütün yolları
Tatlı ve altın bir ateşle parıldıyor —
Kimin için taşıyor güneşli koruluk
Böylesine cesur bir giysiyi?

Ah, benim gerçek tatlı aşkım için tabii ki
Giyiyor koruluk en güzel elbisesini —
Ah, benim gerçek aşkım için tabii ki
Öylesine güzel ve sevimli

9.

Winds of May, that dance on the sea,
Dancing a ring-around in glee
From furrow to furrow, while overhead
The foam flies up to be garlanded,
In silvery arches spanning the air,
Saw you my true love anywhere?
Welladay! Welladay!
For the winds of May!
Love is unhappy when love is away!

9.

Mayıs rüzgârları, oynaşırsınız denizde,
Dans edersiniz döne döne coşkuyla
Kıvrımdan kıvrıma, yukarıdaysa
Köpükler uçuşuyor bir çelenk yapmaya,
Gümüşten kavislerle dağılarak havaya,
Rastladınız mı sevdiğime buralarda?
Ah yazık! Yazık!
Mayıs rüzgârlarına!
Aşk kahreder insanı uzaklardayken aşk uzaklarda!

10.

Bright cap and streamers,
He sings in the hollow:
Come follow, come follow,
All you that love.
Leave dreams to the dreamers
That will not after,
That song and laughter
Do nothing move.

With ribbons streaming
He sings the bolder;
In troop at his shoulder
The wild bees hum.
And the time of dreaming
Dreams is over —
As lover to lover,
Sweetheart, I come.

10.

Fiyakalı tolgası ve flamasıyla,
Şarkı söylüyor derede:
Gelin benimle, gelin benimle,
Bütün sevenler.
Bırakın hayalleri hayal kuranlara
Bu şarkıdan bu neşeden sonra
Hâlâ kılı
Kıpırdamayanlara.

Dalgalanan nişanlarıyla
Şarkı söylüyor cüretkârca;
Omuzunda bir alay
Vızıldayan yaban arısıyla.
Geçti hayal kurma zamanı
Hayaller bitti —
Bir âşığın aşığına gidişi gibi
Sevgilim, geliyorum sana.

11.

Bid adieu, adieu, adieu,
Bid adieu to girlish days,
Happy Love is come to woo
Thee and woo thy girlish ways —
The zone that doth become thee fair,
The snood upon thy yellow hair.

When thou hast heard his name upon
The bugles of the cherubim
Begin thou softly to unzone
Thy girlish bosom unto him
And softly to undo the snood
That is the sign of maidenhood.

11.

Elveda de, elveda, elveda,
Elveda de kızlık günlerine,
Mutlu Aşk geliyor almaya
Seni ve kızlık hallerini —
O kuşak ki güzelleştiren seni,
Sarı saçlarındaki saçfilesi.

Meleklerin borusundan
Duyunca onun ismini
Yavaşça başla açmaya
Kızlık göğsünü ona
Yavaşça çöz saçfileni
Kızlığının simgesini.

12.

What counsel has the hooded moon
Put in thy heart, my shyly sweet,
Of Love in ancient plenilune,
Glory and stars beneath his feet —
A sage that is but kith and kin
With the comedian Capuchin?

Believe me rather that am wise
In disregard of the divine,
A glory kindles in those eyes,
Trembles to starlight. Mine, O Mine!
No more be tears in moon or mist
For thee, sweet sentimentalist.

12.

Hangi kaygıyı düşürdü yüreğine
Kukuletalı ay, ürkek sevgilim,
Eskilerin dolunaysı Aşk'ından,
İhtişam ve yıldızlar ayaklarının altında —
Bir bilge ki, değil mi soyundan
Soytarı Capuchin'in?

Sen yine de inan benim sözlerime
Kutsal olmasa da,
Bir ihtişam yanıyor o gözlerde,
Titreşir yıldızlara. Benim, ah benim!
Artık gözyaşı olmayacak senin için
Ne ayda, ne siste, duygulu sevgilim.

13.

Go seek her out courteously,
And say I come,
Wind of spices whose song is ever
Epithalamium.
O, hurry over the dark lands
And run upon the sea
For seas and land shall not divide us
My love and me.

Now, wind, of your good courtesy
I pray you go,
And come into her little garden
And sing at her window;
Singing: The bridal wind is blowing
For Love is at his noon,
And soon will your true love be with you,
Soon, O soon.

13.

Git incelikle ara bul onu,
Geldiğimi söyle,
Bahar rüzgârı, şarkısı hep
Düğün şarkısı.
Ah, aş karanlık dağları
Koş denizlerin üstünden doğru
Ne denizler ne de dağlar ayıramaz
Aşkımla beni.

Hemen, şimdi, iyi yürekli rüzgâr
Yalvarırım sana, git,
Gir onun küçük bahçesine
Şarkı söyle penceresinde;
Söyle: Düğün rüzgârı esiyor
Çünkü Aşk son haddinde;
Yakında gerçek aşkın sana kavuşacak de,
Yakında, ah yakında.

14.

My dove, my beautiful one,
Arise, arise!
The night-dew lies
Upon my lips and eyes.

The odorous winds are weaving
A music of sighs:
Arise, arise,
My dove, my beautiful one!

I wait by the cedar tree,
My sister, my love.
White breast of the dove,
My breast shall be your bed.

The pale dew lies
Like a veil on my head.
My fair one, my fair dove,
Arise, arise!

14.

Kumrum benim, güzelim,
Doğ, doğ artık!
Akşam çiyine bulandı
Gözlerim, dudaklarım.

Mis kokulu rüzgârlar
İççekişlerinden müzik dokuyorlar:
Doğ, doğ artık
Kumrum benim, güzelim!

Bekliyorum yanında sedir ağacının,
Kızkardeşim, aşkım.
Ak göğsü kumrunun,
Göğsüm döşeğin olacak senin.

Soluk çiy başımda
Peçe misali uzanıyor.
Sarışınım, sarışın kumrum,
Doğ, doğ artık!

15.

From dewy dreams, my soul, arise,
From love's deep slumber and from death,
For lo! the trees are full of sighs
Whose leaves the morn admonisheth.

Eastward the gradual dawn prevails
Where softy-burning fires appear,
Making to tremble all those veils
Of grey and golden gossamer.

While sweetly, gently, secretly,
The flowery bells of morn are stirred
And the wise choirs of faery
Begin (innumerous!) to be heard.

15.

Islak rüyalardan, ruhum, uyan,
Aşkın derin uykusundan, ölümden,
İşte bak! İççekişlerle dolu ağaçlar,
Sabahın uyardığı yapraklar.

Doğuya yayılıyor gün doğuşu
Hafifçe yakan ateşler görünüyor,
Titreştiriyor duvağını
Gri altın örümcek ağlarının.

Uyanırken sabahın çiçekli çanları
Güzelce, usulca, gizlice
Perilerin bilgece şarkıları
Başlıyor (sayısız!) duyulmaya.

16.

O cool is the valley now
And there, love, will we go
For many a choir is singing now
Where Love did sometime go.
And hear you not the thrushes calling,
Calling us away?
O cool and pleasant is the valley
And there, love, will we stay.

16.

Ah nasıl da serindir şimdi vadi
Sevgilim, gidelim oraya,
Şarkılar söyleniyordur şimdi
Bir zamanlar Aşkın gittiği orda.
Duymuyor musun ardıçkuşlarının
Çağırıp durduğunu bizi?
Ah nasıl da serin hoştur vadi
Orda, sevgilim kalalım orda.

17.

Because your voice was at my side
I gave him pain,
Because within my hand I held
Your hand again.

There is no word nor any sign
Can make amend —
He is a stranger to me now
Who was my friend.

17.

Benden yana olduğundan sesin
Kırdım onun kalbini,
Elimin içinde tuttuğumdan
Yeniden ellerini.

Ne bir söz, ne de başka bir şey
Onarabilir bunu —
Bir zamanlar dostum olan
Şimdi yabancı bana.

18.

O Sweetheart, hear thou
Your lover's tale,
A man shall have sorrow
When friends him fail.

For he shall know then
Friends be untrue
And a little ashes
Their words come to.

But one unto him
Will softly move
And softly woo him
In ways of love.

His hand is under
Her smooth round breast;
So he who has sorrow
Shall have rest.

18.

Ah sevgilim, dinle
Âşığının hikâyesini;
Üzülür insan, dostları
Kırınca kalbini.

Öğrenmiştir çünkü
Dostlarının hakikatsizliğini
Onların sözlerinin
Küle dönüştüğünü

Ama biri şefkatle
Yaklaşır ona
Şefkatle yaklaşır
Aşk oyunlarıyla.

Elleri onun yumuşak
Pürüzsüz göğsündeyken;
Huzura kavuşur
Üzgün adam.

19.

Be not sad because all men
Prefer a lying clamour before you:
Sweetheart, be at peace again —
Can they dishonour you?

They are sadder than all tears;
Their lives ascend as a continual sigh.
Proudly answer to their tears:
As they deny, deny.

19.

Üzülme sakın, erkekler
Söylentiler uyduruyor diye:
Sevgilim, gönlünü ferah tut —
Leke sürebilirler mi namusuna?

Gözyaşlarından da üzücü haldeler;
Ömürleri sonsuz bir acı çünkü.
Gururla yanıtla gözyaşlarını:
Onlar inkâr eder, ederken her şeyi.

20.

In the dark pine-wood,
I would we lay,
In deep cool shadow
At noon of day.

How sweet to lie there,
Sweet to kiss,
Where the great pine-forest
Enaisled is!

Thy kiss descending
Sweeter were
With a soft tumult
Of thy hair.

O, unto the pine-wood
At noon of day
Come with me now,
Sweet love, away.

20.

Uzanabilseydik seninle
Karanlık çamlıkta,
O serin gölgelikte
Öğle güneşinde.

Ne hoş olurdu uzanmak orda,
Öpüşmek de,
Büyük çam ormanı
Geçidinde!

Azalan öpücüklerin
Ne de tatlıydı
Yumuşak tahrikiyle
Saçlarının

Ah, çamlığa gidelim
Öğle güneşinde
Gel gidelim şimdi
Güzel sevgilim.

21.

He who hath glory lost, nor hath
Found any soul to fellow his,
Among his foes in scorn and wrath
Holding to ancient nobleness,
That high unconsortable one —
His love is his companion.

21.

Onurunu kaybetti, bulamadı da
Ruhuna bir can yoldaşı,
Hasımları arasında, hoşgörülü ve öfke içinde
Eski soyluluğa bağlı kaldı,
O yüce yalnız adam ki —
Aşkıdır tek arkadaşı.

22.

Of that so sweet imprisonment
My soul, dearest, is fain —
Soft arms that woo me to relent
And woo me to detain.
Ah, could they ever hold me there
Gladly were I a prisoner!

Dearest, through interwoven arms
By love made tremulous,
That night allures me where alarms
Nowise may trouble us;
But sleep to dreamier sleep be wed
Where soul with soul lies prisoned.

22.

Bu güzel mahpusluktan
Sevgilim ruhum, memnundur —
O yumuşak kollardan
Yatıştıran ve hapseden.
Ah, sonsuza kadar tutabilse
Mahpusu olurdum ben seve seve.

Sevgilim, aşkın ürkekleştirdiği
Düğümlenmiş kollar arasında
Aklımı başımdan alıyor gece, orda
Hiçbir şey üzemez bizi;
Uyku, rüyalı uykuya bağlanmış
Ki orda ruhlar yatar yan yana, hapsolunmuş.

23.

This heart that flutters near my heart
My hope and all my riches is,
Unhappy when we draw apart
And happy between kiss and kiss;
My hope and all my riches —yes!—
And all my happiness.

For there, as in some mossy nest
The wrens will divers treasures keep,
I laid those treasures I possessed
Ere that mine eyes had learned to weep.
Shall we not be as wise as they
Though love live but a day?

23.

Şu çırpınan yürek yüreğimin yanında
Ümidimdir benim, her şeyim,
Ayrı kaldığımızda mutsuzdur,
Mutludur öpücükler arasında;
Ümidimdir –evet!– bütün her şeyim,
Bütün mutluluğum.

Çalıkuşlarının, yosunlu bir tünekte
Saklaması gibi hazinelerini,
Gözyaşı dökmeyi öğrenmeden önce
Serdim orta yere bütün hazinelerimi
Onlar gibi bilge olmayacak mıyız biz de
Aşkın bir günlük ömrü olsa da?

24.

Silently she's combing,
Combing her long hair,
Silently and graciously,
With many a pretty air.

The sun is in the willow leaves
And on the dappled grass,
And still she's combing her long hair
Before the looking-glass.

I pray you, cease to comb out,
Comb out your long hair,
For I have heard of witchery
Under a pretty air,

That makes as one thing to the lover
Staying and going hence,
All fair', with many a pretty air
And many a negligence.

24.

Sessizce tarıyor,
Tarıyor uzun saçlarını,
Sessizce ve zarafetle
Çok hoş bir edayla.

Güneş ışınları söğüt yapraklarında
Ve benek benek çayırlıkta,
Hâlâ tarıyor uzun sarı saçlarını
Aynanın önünde.

Yalvarırım, ah, bırak artık taramayı,
Taramayı uzun saçlarını,
Bir büyücülük hissediyorum çünkü
O hoş edanın altında,

Farksız kılar çünkü âşık için
Kalmayı da gitmeyi de,
O güzellik, o hoş edalar
O isteksizlikle.

25.

Lightly come or lightly go:
Though thy heart presage thee woe,
Vales and many a wasted sun,
Oread, let thy laughter run,
Till the irreverent mountain air
Ripple all thy flying hair.

Lightly, lightly — ever so:
Clouds that wrap the vales below
At the hour of evenstar
Lowliest attendants are;
Love and laughter song-confessed
When the heart is heaviest.

25.

Neşeyle gel veya git neşeyle:
Yüreğin sana gösterse de kederi,
Küçük vadileri, batmış güneşleri,
Bırak dans etsin gülüşlerin, dağperisi,
Saygısız dağ rüzgârları
Dağıtıncaya kadar uçuşan saçlarını.

Neşeyle, neşeyle –hep neşeyle:
Aşağıdaki vadileri sarmalayan bulutlar
Akşam yıldızı yükseldiği zamanlar
Gösterişsiz arkadaştırlar;
Aşk ve gülüşler şarkılar söyler
Yürek ümitsizlik içindeyken.

26.

Thou leanest to the shell of night,
Dear lady, a divining ear.
In that soft choiring of delight
What sound hath made thy heart to fear?
Seemed it of rivers rushing forth
From the grey deserts of the north?

That mood of thine, O timorous,
Is his, if thou but scan it well,
Who a mad tale bequeaths to us
At ghosting hour conjurable —
And all for some strange name he read
In Purchas or in Holinshed.

26.

Yaslıyorsun gecenin kabuğuna,
Sevgilim, kâhin kulağını.
Haz dolu şarkılar içinde
Hangi ses korku saldı yüreğine?
Kuzey'in kurşuni çöllerinden
Hızla akan ırmaklar belki de?

Senin bu halin, Ah ürkeğim,
Onun hali gibi, ama ah bir anlatabilsen,
O ki, delice bir efsane bırakmıştır bize
Ancak ruh çağırırken görünen —
Ve tuhaf isimler okur bize
Purchas veya Holinshed dilinde.

27.

Though I thy Mithridates were,
Framed to defy the poison-dart,
Yet must thou fold me unaware
To know the rapture of thy heart,
And I but render and confess
The malice of thy tenderness.

For elegant and antique phrase,
Dearest, my lips wax all too wise;
Nor have I known a love whose praise
Our piping poets solemnize,
Neither a love where may not be
Ever so little falsity.

27.

Zehirli oklarına karşı durmaya
Yazgılı Mithridates'indim senin ama,
Yine de habersizce sarmalıydın beni
Tatmam için yüreğinin esrikliğini,
Geri veriyorum, ilan ediyorum şimdi
Şefkatinin kötülüklerini.

Eski ve soylu bir söyleyiş için,
Sevgilim, aşırı bilgeydi dudaklarım;
Ne flütleriyle ozanların övgüler
Düzdüğü bir aşka rastladım,
Ne de bir aşk gördüm ki
İçinde hiç sahtelik bulunmasın.

28.

Gentle lady, do not sing
Sad songs about the end of love;
Lay aside sadness and sing
How love that passes is enough.

Sing about the long deep sleep
Of lovers that are dead, and how
In the grave all love shall sleep:
Love is aweary now.

28.

Güzel bayan, aşk bitti diye
Kederli şarkılar söyleme;
Bırak bir yana kederi, şarkılarını söyle
Geçip giden aşkın yettiğini.

Şarkılarını söyle, ölmüş aşıkların
Uzun derin uykularının,
Nasıl uyuyacağını bütün aşkın kabirde:
Aşk çok yorgundur şimdi.

29.

Dear heart, why will you use me so?
Dear eyes that gently me upbraid,
Still you are beautiful — but O,
How is your beauty raimented!

Through the clear mirror of your eyes,
Through the soft cry of kiss to kiss,
Desolate winds assail with cries
The shadowy garden where love is.

And soon shall love dissolved be
When over us the wild winds blow —
But you, dear love, too dear to me,
Alas! why will you use me so?

29.

Sevgili yürek, niçin eziyet ediyorsun bana?
Beni şefkatle azarlayan sevgili gözler,
Hâlâ çok güzelsiniz –ama ah,
Nasıl da yakışıyor güzelliğin sana!

Tertemiz aynasından gözlerinin,
Öpüşler içinde tatlı inleyişlerden,
Kimsesiz rüzgârlar saldırıyor haykırışlarla
Aşkın gezdiği karanlık bahçeye.

Eriyip yokolacak aşk yakında
Yabanıl rüzgârlar estiğinde üzerimize —
Ama sen, sevgilim, en sevgili bana,
Heyhat! Niçin eziyet ediyorsun böyle?

30.

Love came to us in time gone by
When one at twilight shyly played
And one in fear was standing nigh —
For Love at first is all afraid.

We were grave lovers. Love is past
That had his sweet hours many a one,
Welcome to us now at the last
The ways that we shall go upon.

30.

Bir daha ele geçmez bir günde aşk geldi bize
Birimiz dans ederken, sıkılgan, alacakaranlıkta
Bir kenarda korku içindeydi öbürümüz —
Çünkü Aşk başlangıcında sadece korkudur.

Kara sevdalıydık biz. Aşk bitti
Tatlı dakikalarını yaşadık,
İşte sonunda göründü bize
Yürüyeceğimiz yeni yollar.

31.

O, it was out by Donnycarney
When the bat flew from tree to tree
My love and I did walk together;
And sweet were the words she said to me.

Along with us the summer wind
Went murmuring — O, happily! —
But softer than the breath of summer
Was the kiss she gave to me.

31.

Ah, Donnycarney çıkışıydı
Ağaçtan ağaca uçuyordu bir yarasa
Yan yana yürüyorduk aşkımla;
Güzel sözler söylüyordu bana.

Yanımız sıra yürüyordu yaz rüzgârı
Fısıltılarla –Ah, sevinçle!–
Yazın soluğundan da yumuşaktı
Yarin bana verdiği buse.

32.

Rain has fallen all the day.
O come among the laden trees:
The leaves lie thick upon the way
Of memories.

Staying a little by the way
Of memories shall we depart.
Come, my beloved, where I may
Speak to your heart.

32.

Yağmur yağdı gün boyunca.
Ah gel yağmur yüklü ağaçların arasına:
Yapraklar yığılmış yoluna,
Yoluna hatıraların.

Biraz yürüyüp yol boyunca
Hatıraların, ayrılacağız sonra.
Gel, sevdiğim, gel de belki orada
Girebilirim gönlüne.

33.

Now, O now, in this brown land
Where Love did so sweet music make
We two shall wander, hand in hand,
Forbearing for old friendship' sake,
Nor grieve because our love was gay
Which now is ended in this way.

A rogue in red and yellow dress
Is knocking, knocking at the tree;
And all around our loneliness
The wind is whistling merrily.
The leaves — they do not sigh at all
When the year takes them in the fall.

Now, O now, we hear no more
The villanelle and roundelay!
Yet will we kiss, sweetheart, before
We take sad leave at close of day.
Grieve not, sweetheart, for anything —
The year, the year is gathering.

33.

Şimdi, ah şimdi, bu esmer ülkede
Aşk'ın tatlı şarkılar söylediği,
Biz ikimiz dolaşacağız, el ele,
Sabrederek eski günler hatırına
Neşeli aşkımız için üzülmeyelim
Şimdi böyle bitti diye.

Bir kopuk kırmızı sarı elbisesi içinde
Vuruyor, vuruyor ağacın gövdesine;
Etrafımızda yalnızlık çepeçevre
Islık çalıyor rüzgâr neşeyle.
Yapraklar –ah çekmezler hiçbir zaman
Yıllar alıp götürünce hazan mevsiminde.

Şimdi, ah şimdi, duymuyoruz artık
Seslerin! şarkıların, türkülerin ne de!
Yine de öpüşeceğiz, sevgilim, hüzünle
Ayrılmadan önce gün bitiminde.
Üzülme, sevgilim, üzülme hiçbir şeye —
Yıllar, yıllar ekleniyor birbirine.

34.

Sleep now, O sleep now,
O you unquiet heart!
A voice crying "Sleep now"
Is heard in my heart.

The voice of the winter
Is heard at the door.
O sleep, for the winter
Is crying "Sleep no more".

My kiss will give peace now
And quiet to your heart —
Sleep on in peace now,
O you unquiet heart!

34.

Uyu, ah uyu artık şimdi,
Ah susmak bilmez yürek!
Duyuyorum, "uyu artık" diyor
Bir ses yüreğimde.

Kış mevsiminin sesi
Duyuluyor kapıda.
Ah uyu, Bağırıyor çünkü kış
"Uyuma artık" diye.

Öpücüğüm huzur verecek sana şimdi
Ve sustıracak yüreğini —
Uyu huzur içinde şimdi,
Ah susmak bilmez yürek!

35.

All day I hear the noise of waters
Making moan,
Sad as the sea-bird is, when going
Forth alone,
He hears the winds cry to the waters'
Monotone.

The grey winds, the cold winds are blowing
Where I go.
I hear the noise of many waters
Far below.
All day, all night, I hear them flowing
To and fro.

35.

Bütün gün dinliyorum gürültüsünü suların
Feryat eden,
Uzaklara bir başına giden kederli
Deniz kuşu misali,
O kuş ki dinliyor rüzgârların haykırışını suların
Tekdüze sesine.

Külrengi rüzgârlar, soğuk rüzgârlar esiyor
Gittiğim yere.
Dinliyorum suların sesini,
Çok derinlerde.
Her gün, her gece, dinliyorum akışlarını
Bir aşağı bir yukarı.

36.

I hear an army charging upon the land,
And the thunder of horses plunging, foam about their knees:
Arrogant, in black armour, behind them stand,
Disdaining the reins, with fluttering whips, the charioteers.

They cry unto the night their battle-name:
I moan in sleep when I hear afar their whirling laughter.
They cleave the gloom of dreams, a blinding flame,
Clanging, clanging upon the heart as upon an anvil.

They come shaking in triumph their long, green hair:
They come out of the sea and run shouting by the shore.
My heart, have you no wisdom thus to despair?
My love, my love, my love, why have you left me alone?

36.

Dağların ordan hücuma kalkan orduyu duyuyorum,
Ve gökgürültüsünü ileriye atılan atların, dizboyu
köpük içinde:
Mağrur, kara zırhlar içinde, arkasında ordunun,
ayakta,
Horgörerek dizginleri, titreşen kamçılarıyla, savaş
arabacıları.

Savaşçı isimlerini haykırıyorlar geceye:
İnliyorum uykumda duyunca uzakta fırdönen
kahkahalarını.
Yarıyorlar rüyaların karanlığını, körleştiren alev,
Çınlayarak çınlayarak yürekte, çınlar gibi bir örsün
üstünde.

Geliyorlar savurarak zafer edasıyla uzun yeşil
saçlarını:
Çıkıyorlar denizden, koşturuyorlar bağıra çağıra
kumsal boyunca.
Yüreğim, hiç mi akıl kalmadı sende umutsuzluğa
düşecek kadar?
Aşkım, aşkım, aşkım, neden bıraktın beni bir başıma?

Gas from a Burner (1912)

Yakıcı Gaz
(1912)

Gas from a Burner

Ladies and gents, you are here assembled
To hear why earth and heaven trembled
Because of the black and sinister arts
Of an Irish writer in foreign parts.
He sent me a book ten years ago:
I read it a hundred times or so,
Backwards and forwards, down and up,
Through both the ends of a telescope.
I printed it all to the very last word
But by the mercy of the Lord
The darkness of my mind was rent

Yakıcı Gaz[1]

Bayanlar, baylar, burada toplanmanızın nedeni
Yerlerin göklerin neden titrediğini öğrenmektir
Ki nedeni, yabancı diyarlarda yaşayan İrlandalı
Bir yazarın karanlık ve şeytansı sanatıdır.
On yıl önce bir kitap göndermişti bana:
Yüz kere okudum belki de daha fazla,
Arkadan, önden, aşağıdan ve yukarıdan,
Bir teleskopun her iki ucundan.
Bastım onu en son satırına varıncaya
Ama şükürler olsun ki Tanrı'ya
Yarıldı da zihnimin karanlığı

1 Bu intikamcı şiirde, Maunsel and Co. yayınevinin yöneticisi George Roberts'dan bahsediliyor.
1909 Eylül'ünde Joyce'un elyazması için Maunsel'le mukavele imzaladığı *Dublinliler*'i, Roberts yıllarca sürüncemede bıraktıktan sonra yayımlamaktan vazgeçmişti. Joyce'un öykülerinde, o sırada henüz yaşamakta olan insanların isimlerini aynen kullandığı ve Roberts'ın da olası kovuşturmalardan korktuğu biliniyor. Ayrıca birçok hikâye, sonradan *Ulysses*'in de başına geldiği gibi "müstehcen" bulunmuştu. 1912 Temmuz'unda sonunda sorunu çözme umuduyla Dublin'e gelen Joyce, hikâyelerinde yapılması istenen değişiklikleri yapmayı kabul etmedi. Yazar, basılan kitaptan satın almayı önermiş, ancak yayımcı John Falconer, hepsini yok etmişti. Joyce bu yergiyi, Flushing'den Salzburg'a giderken trende, Maunsel & Co. ile yaptığı anlaşmanın arkasına yazmıştı.

And I saw the writers foul intent.
But I owe a duty to Ireland:
I hold her honour in my hand,
This lovely land that always sent
I Ier writers and artists to banishment
And in a spirit of Irish fun
Betrayed her own leaders, one by one.
'Twas Irish humour, wet and dry,
Flung quicklime into Parnell's eye;
'Tis Irish brains that save from doom
The leaky barge of the Bishop of Rome
For everyone knows the Pope can't belch
Without the consent of Billy Walsh.
O Ireland my first and only love
Where Christ and Caesar are hand and glove!
O lovely land where the shamrock grows!
(Allow me, ladies, to blow my nose)
To show you for strictures I don't care a button
I printed the poems of Mountainy Mutton
And a play he wrote (you've read it, I'm sure)

Gördüm yazarın bozuk niyetini.
Ama İrlanda'ya bir borcum vardı:
Şerefi ellerimin arasındaydı,
Her zaman bu sevimli ülke
Göndermişti yazarlarıyla, sanatçılarını sürgüne
Ve İrlandalı mizah anlayışıyla
İhanet etmişti, bir bir, önderlerine.
Bu İrlandalı mizahıydı, ayık veya sarhoş,
Fırlatan sönmemiş kireci Parnell'in gözlerine;[2]
Roma Piskoposunun su alan saltanat kayığını
Hazin sondan kurtaran bu İrlandalı kafalardı
Çünkü herkes bilir ya Papa geğiremez bile
Billy Walsh'un rızası olmadan.[3]
Ah İrlanda, ilk ve tek aşkım benim
İsa'nın et, Sezar'ın tırnak olduğu ülkem!
Ah sevimli ülke, yoncaların vatanı![4]
(İzin verin, bayanlar, sümküreyim burnumu)
Göstermek için eleştirileri hiç umursamadığımı
Bastım Dağlı Koyun'un şiirlerini,[5]
Piçlerin, kulamparaların ve orospuların konuştuğu[6]

---

2 "[Parnell] evli bir kadına umutsuzcu âşık oldu, kadının kocası Yüzbaşı Shea boşanmak istediğinde, bakanlar Gladston ve Morley milliyetçi partinin başında bir balıkçı olduğu sürece, İrlanda'nın lehine yasama yapmayı açıkça reddettiler. Parnell, davasını savunmak için duruşmaya gelmedi. Bir bakanın İrlanda'nın siyasi meseleleri üzerinde veto uygulama hakkı olmadığını açıkladı ve istifayı reddetti. Grubundaki 83 milletvekilinden sadece sekizi ona sadık kaldı. Tüm papaz sınıfı işini bitirmek için onunla mücadeleye girişti. İrlanda basını ise tüm zehrini onun ve sevgilisinin üzerine kustu. Castlecomer halkı suratına sönmemiş kireç attı..." Joyce, L'ombre de Parnell, 1912.

3 Mgr. William J. Walsh, D.D. Dublin Başpiskoposu.

4 Yonca (shamrock), İrlanda'nın simgesidir.

5 Maunsel, 1909'da, Joseph Campbell'ın *The Mountainy Singer* adlı eserini yayımlamıştı.

6 Campbell'ın 1912'de Maunsel tarafından yayınlanan *Judgement: A Play in Two Acts* adlı eserine gönderme.

Where they talk of bastard, bugger, and whore,
And a play on the Word and Holy Paul
And some woman's legs that I can't recall,
Written by Moore, a genuine gent
That lives on his property's ten per cent:
I printed mystical books in dozens:
I printed the table-book of Cousins
Though (asking your pardon) as for the verse
'Twould give you a heartburn on your arse:
I printed folklore from North and South
By Gregory of the Golden Mouth:
I printed poets, sad, silly and solemn:
I printed Patrick What-do-you-Colm
I printed the great John Milicent Synge
Who soars above on an angel's wing
In the playboy shift that he pinched as swag
From Maunsel's manager's travelling-bag.
But I draw the line at that bloody fellow
That was over here dressed in Austrian yellow,

(Okumuşsunuzdur, eminim) bir de oyununu,
Moore'dan da adını hatırlayamadığım bir oyun bastım,
Word and Holy Paul ile bazı kadın bacakları üzerine,[7]
O kusursuz beyefendiden, mallarının
Yüzde onuyla geçinen:
Esrarlı kitaplar bastım düzinelerce:
Cousins'ın kitabını bir de[8]
Gerçi tabirim için beni affedin ama
Kalpyangını yakacak kıçlarınızda[9]:
Masallar bastım Kuzey'den ve Güney'den
Altın Ağızlı Gregory'den[10]
Şairler bastım, kederli, ahmak ve vakur:
Patrick Nasıldı-ama-Colm bastım[11]
Muhteşem John Millicent Synge de bastım
O ki süzülür havada bir meleğin kanadında
Çapkın[12] kadın iççamaşırları içinde, aşırılan
Mounsel'in, idarecisinin seyahat bavulundan.[13]
Ama bu kanlı adamla son verdim her şeye
Avusturya sarısı elbiseler giyinen

---

7 *The Apostle*, Moore'un 1911'de Maunsel tarafından yayınlanan oyunu. Ön-sözünde yazar, İncil'in "şehvetli" parçalarını bulup, açıklamaya özen gösteriyor.

8 Dublin'li şair ve teozof James Cousins'ın 1912'de Maunsel tarafından yayınlanan *Etain the Beloved and Other Poemes*'i söz konusu.

9 *Ulysses*'de geçen, Joyce'un babasına özgü bir deyiş.

10 Lady S.A. Gregory, kendini İrlanda folklorunu tanıtmaya adamış ve İrlanda Devlet Tiyatrosu'nun kurucularından olan bir kadın. Maunsel, 1909'da *Kiltartan History Book*'u ve 1910'da *Kiltartan Wonder Book* adlı kitaplarını yayınlamıştır. Lady Gregory 1912'de ise *Irish Folk History Plays* adlı eseri yazmıştır.

11 Sözü edilenin, "Kelt Rönesansı"nı İrlanda'nın bağımsızlığı için bir harekete dönüştüren, şair ve oyun yazarı Padraic Colum olduğu anlaşılıyor.

12 Synge'in "Batı Dünyasının Soytarısı" adlı eserinde kullandığı "shift" (kadın iç çamaşırı) kelimesi Abbey Tiyatrosu'nda skandal yaratmıştı. Oyun aynı yıl Maunsel tarafından yayınlandı.

13 Roberts, kadın iç çamaşırlarıyla yolculuk ediyordu.

Spouting Italian by the hour
To Leary O'Curtis and John Wyse Power
And writing of Dublin, dirty and dear,
In a manner no blackamoor printer could bear.
Shite and onions! Do you think I'll print
The name of the Wellington Monument,
Sydney Parade and Sandymount tram,
Downes's cakeshop and Williams's jam?
I'm damned if I do — I'm damned to blazes!
Talk about Irish Names of Places!
It's a wonder to me, upon my soul,
He forgot to mention Curly's Hole.
No, ladies, my press shall have no share in
So gross a libel on Stepmother Erin.
I pity the poor — that's why I took
A red-headed Scotchman to keep my book.
Poor sister Scotland! Her doom is fell;
She cannot find any more Stuarts to sell.
My conscience is fine as Chinese silk:
My heart is as soft as buttermilk.
Colm can tell you I made a rebate
Of one hundred pounds on the estimate
I gave him for his Irish Review.

Leary O'Curtis[14] ve John Wyse Power[15] ile
Nutuk atar gibi İtalyanca konuşan iyi saatinde,
Sonra da sevgili ve kirli Dublin'imiz üzerine yazan
Hiçbir zenci basımcının kabullenemeyeceği bir tarzda.
Sizi gidi boklar, cücükler![16] Wellington Anıtının
Sydney Meydanının, Sandymount tramvayının,
Downes'ın pastanesinin yahut Williams peltelerinin
İsimlerini mi basacağımı sandınız?
Allah belamı versin basarsam –Cehennemlik olayım!
Yerlerin İrlandaca İsimleri üzerine konuşalım![17]
Curly'nin Deliği'nden[18] bahsetmeyi unutmuş,
Şerefim üzerine yemin ederim, çok şaşırdım.
Yoo, bayanlar, basımevim asla üstlenmeyecek
Üveyana Erin ile ilgili iğrenç yayınları.[19]
Acırım zavallılara –onun için kızıl saçlı
Bir İskoçyalı tuttum tutması için kayıtlarımı.[20]
Zavallı bacım İskoçya! Sonu fena;
Bir Stuart bile bulamıyor artık satmaya.
Bilincim Çin ipeklileri kadar iyidir, iyi:
Yüreğimse yumuşacıktır yayık ayranı misali.
Colm anlatabilir size *Irish Review* adlı
Kitabının basımı için çıkardığım hesaptan
Nasıl yüz pound'luk bir indirim yaptığımı.

---

14 O'Leary Curtis, Dublin'li bir gazeteciydi.

15 John Wyse Power, *Ulysses*'de Jack Power ve John Wyse Nolan adları altında belirir. Bu kültür adamı İrlanda Kraliyet Polisi memuruydu.

16 Yine *Ulysses*'de geçen, Joyce'un babasına özgü bir başka deyiş.

17 Joyce'un bir adaşına, Patrick Weston Joyce'a gönderme: *The Origin & History of Irish Names of Places.*

18 Curly's Hole Dollymount'da bir havuzdur.

19 "Üveyana Erin" deyişi, Roberts'ın İrlandalı değil, Ulster asıllı İskoç olduğunu ortaya koyuyor.

20 "Kızıl İskoçyalı", Roberts'dan başkası değil. Dolayısıyla, burada konuşan o değil, Maunsel.

I love my country — by herrings I do!
I wish you could see what tears I weep
When I think of the emigrant train and ship.
That's why I publish far and wide
My quite illegible railway guide.
In the porch of my printing institute
The poor and deserving prostitute
Plays every night at catch-as-catch-can
With her tight-breeched British artilleryman
And the foreigner learns the gift of the gab
From the drunken draggletail Dublin drab.
Who was it said: Resist not evil?
I'll burn that book, so help me devil.
I'll sing a psalm as I watch it burn
And the ashes I'll keep in a one-handled urn.
I'll penance do with farts and groans
Kneeling upon my marrowbones.
This very next Lent I will unbare
My penitent buttocks to the air
And sobbing beside my printing press
My awful sin I will confess.
My Irish foreman from Bannockburn
Shall dip his right hand in the urn
And sign crisscross with reverent thumb
Memento homo upon my bum.

Ülkemi seviyorum –ringalar üzerine seviyorum!
Görmenizi dilerdim akıttığım gözyaşlarını
Düşündüğüm zaman göçmen tirenlerini ve gemilerini.
Onun için bastım geniş, kapsamlı
Ve zor anlaşılır demiryolu rehberimi.
Basımevimin sundurmasında
Yoksul ama övgüye değer fahişeler
Akşamları kaçıp kovalamaca oynarlar
Dar pantolonlu İngiliz topçularıyla
Ve yabancılar öğrenirler konuşma sanatını
Ayyaş pejmürde Dublin sürtüklerinden.
Kim söylemişti: Kötülüğe karşı direnme diye?[21]
Yakacağım o kitabı, yardım et bana şeytan.
İlahiler söyleyeceğim yanışını seyrederken
Ve dolduracağım külleri tek kulplu bir kaba.
Kefaretimi ödeyeceğim osuruklar ve feryatlarla
Kapaklanıp dizlerimin üstüne.
Açacağım önümüzdeki Oruç'ta
Tövbekâr kıçımı havaya.
Ve hıçkırıklara boğularak matbaamın yanında
Korkunç günahımı itiraf edeceğim.
Bannockburn'lü ustabaşım da[22]
Daldıracak sağ elini doğruca kaba
Ve çizecek Haç'ı hürmetkâr başparmağıyla
Memento homo kaba etime.[23]

---

21 Kral Jacques'ın olduğu söylenen versiyonunda İsa'nın sözlerine gönderme, metin şöyle: "Ama ben, kötüye direnmemenizi söylüyorum size. Eğer biri sağ yanağınıza vurursa, ona öbür yanağınızı uzatın." Joyce, "evil" kelimesiyle oynuyor.

22 Bannockburn, İskoçya'dadır.

23 Burada, hem Katolik kuralların Joyce'un üzerindeki etkisi, hem de Joyce'un kutsal şeyleri küçümsemekten aldığı zevk görülüyor.

Pomes Penyeach
(1927)

Pomes Penyeach
(1927)

Tilly

He travels after a winter sun,
Urging the cattle along a cold red road,
Calling to them, a voice they know,
He drives his beasts above Cabra.

The voice tells them home is warm.
They moo and make brute music with their hoofs.
He drives them with a flowering branch before him,
Smoke pluming their foreheads.

Boor, bond of the herd,
Tonight stretch full by the fire!
I bleed by the black stream
For my torn bough!

Tilly

Güz güneşinin peşinden gidiyor,
Sürerek sığırları soğuk kızıl yol boyunca,
Konuşarak onlarla, tanıdıkları bir sesle,
Güdüyor hayvanlarını Cabra üzerine.

Yuvanın sıcak olduğunu anlatıyor onlara.
Böğürüyorlar, ritm tutuyorlar toynaklarıyla.
Güdüyor onları elinde çiçeklenen bir dalla,
Toz toprak taçlandırıyor alınlarını.

Köylü, kölesi sürünün,
Akşamleyin yayıl boylu boyunca ateşin önüne!
Ben kanıyorum kara ırmak kenarında
Koparılan dalıma!

Watching the Needleboats at San Sabba

I heard their young hearts crying
Loveward above the glancing oar
And heard the prairie grasses sighing:
No more, return no more!

O hearts, O sighing grasses,
Vainly your loveblown bannerets mourn!
No more will the wild wind that passes
Return, no more return.

San Sabba'da Kayıkları Seyrederken

Duydum körpe yüreklerinin ağlayışını
Aşka doğru seken küreklerin üzerinde
Duydum vadideki otların iççekişini:
Bir daha, geri dönmeyecek bir daha!

Ah yürekler, Ah iç çeken otlar,
Beyhude ah ediyor aşkvurgunu sancaklarınız!
Geçip giden bu deli rüzgâr
Dönmeyecek, bir daha dönmeyecek geri!

A Flower Given to My Daughter

Frail the white rose and frail are
Her hands that gave
Whose soul is sere and paler
Than time's wan wave.

Rosefrail and fair — yet frailest
A wonder wild
In gentle eyes thou veilest,
My blueveined child.

Kızıma Sunulan Çiçek

Nazenindir beyaz gül ve nazenindir
Sunan elleri
Ki daha çorak ve solgundur ruhu
Zamanın cansız akışından.

Gülnazeninliği ve zarifliği –nazenin ama
Yine de şaşılası bir yabanıllık
Gizliyorsun şefkatli gözlerinde,
Mavidamarlı çocuğum benim.

She Weeps over Rahoon

Rain on Rahoon falls softly, softly falling,
Where my dark lover lies.
Sad is his voice that calls me, sadly calling,
At grey moonrise.

Love, hear thou
How soft, how sad his voice is ever calling,
Ever unanswered and the dark rain falling,
Then as now.

Dark too our hearts, O love, shall lie and cold
As his sad heart has lain
Under the moongrey nettles, the black mould
And muttering rain.

Ağlıyor Rahoon Üstünde

Sessizce yağıyor yağmur Rahoon üstünde, sessizce,
Yattığı yere kara sevdalımın.
Beni çağıran sesi kederli, çağırıyor kederle,
Kurşuni doğuşunda ay'ın.

Sevgili, sen de kulak ver
Nasıl da tatlı, nasıl da kederli durmadan çağıran sesi,
Her zaman karşılıksız ve yağıyor karanlık yağmur,
Her zaman, şimdiki gibi.

Yüreklerimiz de karanlık, Ah sevgili ve yatacak
soğuk
Kederli yüreği yattığında
Ayrengi ısırgan otlarının, kara toprağın
Ve homurdanan yağmurun altında.

Tutto è sciolto

A birdless heaven, seadusk, one lone star
Piercing the west,
As thou, fond heart, love's time, so faint, so far,
Rememberest.

The clear young eyes' soft look, the candid brow,
The fragrant hair,
Falling as through the silence falleth now
Dusk of the air.

Why then, remembering those shy
Sweet lures, repine
When the dear love she yielded with a sigh
Was all but thine?

Tutto è sciolto

Kuşsuz sema, denizde akşam karanlığı, yalnız bir yıldız
Delip geçiyor batıyı,
Sen, seven yürek, aşk zamanı, öyle uzak, öyle belirsiz,
Hatırlandığında.

Berrak genç gözlerin yumuşak bakışlarının,
masum yüzün,
Mis kokulu saçların,
Başlıyor zamanı, sessizlikle birlikte şimdi
Çökünce akşam karanlığı.

Öyleyse niye, hatırlayınca o utangaç
Tatlı cilveleri, üzülmeli
İççekerek sana teslim ettiği o sevgili aşkı,
En az senin olanı?

On the Beach at Fontana

Wind whines and whines the shingle,
The crazy pierstakes groan;
A senile sea numbers each single
Slimesilvered stone.

From whining wind and colder
Grey sea I wrap him warm
And touch his trembling fineboned shoulder
And boyish arm.

Around us fear, descending
Darkness of fear above
And in my heart how deep unending
Ache of love!

Fontana Kumsalında

Rüzgâr inliyor, inliyor molozlar,
İnildiyor çılgın rıhtım kazıkları;
Bunak deniz sayıyor bir bir
Balçıkparlağı taşları.

Sızlanan rüzgârdan, soğuk
Külrengi denizden sonra sıcacık sarıyorum o oğlanı
Dokunuyorum titreyen güzelkemikli omzuna
Ve çocuksu koluna.

Etrafımızda korku, çullanan
Karanlığı korkunun üzerimize
Ve yüreğimde nasıl da derin bitmek bilmez
Aşk ağrısı!

Simples

O bella bionda,
Sei Come l'onda

Of cool sweet dew and radiance mild
The moon a web of silence weaves
In the still garden where a child
Gathers the simple salad leaves.

A moondew stars her hanging hair
And moonlight kisses her young brow
And, gathering, she sings an air:
Fair as the wave is, fair, art thou!

Be mine, I pray, a waxen ear
To shield me from her childish croon
And mine a shielded heart for her
Who gathers simples of the moon.

Yalın Yapraklar

O bella bionda
Sei come l'onda!

Serin tatlı şebnem ve yumuşak ışıktan
Sükûnet ağları örüyor ay
Sükûnlu bahçede, çocuğun
Salatalık yaprakları topladığı.

Ayşebnemi yıldızlarla donatıyor dalgalanan saçlarını
Ayışığı öpüyor körpe çehresini
Toplarken, şarkı söylüyor kız:
Sarışındır dalgalı deniz, sarışınsın, sen de!

Duymaz olsun, yalvarırım, duymaz olsun kulağım
Çocuksu şarkısını o kızın
Korunsun yüreğim o güzel kızdan
Ayın yalın yapraklarını toplayan.

Flood

Goldbrown upon the sated flood
The rockvine clusters lift and sway.
Vast wings above the lambent waters brood
Of sullen day.

A waste of waters ruthlessly
Sways and uplifts its weedy mane
Where brooding day stares down upon the sea
In dull disdain.

Uplift and sway, O golden vine,
Your clustered fruits to love's full flood,
Lambent and vast and ruthless as is thine
Incertitude!

Sel

Doygun selin üzerine altınkahverengi
Bir iniyor bir kalkıyor asma salkımları.
Engin kanatlar ışıldayan suların üstünde, sarmalamış
Kasvetli günü.

Terk edilmiş sular merhametsizce
İndiriyor, kaldırıyor yosundan yelesini
Çöken gün bakınırken aşağıya denizin üstünde
Donuk kibirle.

Kaldır ve indir, ah altın asma,
Salkım salkım meyvelerini aşkın kabarık seline,
Parlak ve engin ve merhametsiz tıpkı senin
Kararsızlığın gibi!

Nightpiece

Gaunt in gloom,
The pale stars their torches,
Enshrouded, wave.
Ghostfires from heaven's far verges faint illume,
Arches on soaring arches,
Night's sindark nave.

Seraphim,
The lost hosts awaken
To service till
In moonless gloom each lapses muted, dim,
Raised when she has and shaken
Her thurible.

And long and loud,
To night's nave upsoaring,
A starknell tolls
As the bleak incense surges, cloud on cloud,
Voidward from the adoring
Waste of souls.

Gece Duası

Zifiri karanlıkta belli belirsiz,
Solgun yıldızlar yakıyor meşalelerini,
Kefenlenmiş, hareli.
Hayaletışıkları göklerin uzak sınırlarından solgun
parlıyor,
Kemerler yükselen kemerler üstünde,
Gecenin günahkarası sahını.

Melekler,
Yitik ordular uyanıyor
İbadete
Aysız karanlıkta her biri düşünceye kadar, dilsiz, cansız,
Dirilen yeniden ve sallayan
Buhurluğunu.

Ve uzun uzun yankılanarak,
Gecenin yükselen sahınına,
Çalıyor yasçanı
Yükselirken sönük tütsü bulut bulut
Hiçliğedoğru, adanmış
Ruhların çölünden.

Alone

The moon's greygolden meshes make
All night a veil,
The shorelamps in the sleeping lake
Laburnum tendrils trail.

The sly reeds whisper to the night
A name — her name —
And all my soul is a delight,
A swoon of shame.

Yalnız

Grialtın ağları ay'ın dönüştürüyor
Bütün geceyi bir tüle,
Sahilfenerleri uyuyan gölde
Sıra sıra sarısalkım filizleri.

Hınzır sazlıklar fısıldıyor geceye
Bir ismi –onun ismini–
Baştan aşağı zevk kesiliyor ruhum,
Utancın baygınlığı.

A Memory of the Players in a Mirror at Midnight

They mouth love's language. Gnash
The thirteen teeth
Your lean jaws grin with. Lash
Your itch and quailing, nude greed of the flesh.
Love's breath in you is stale, worded or sung,
As sour as cat's breath,
Harsh of tongue.

This grey that stares
Lies not, stark skin and bone.
Leave greasy lips their kissing. None
Will choose her what you see to mouth upon.
Dire hunger holds his hour.
Pluck forth your heart, saltblood, a fruit of tears.
Pluck and devour!

Geceyarısında Oyuncuların Aynadaki Hatırası

Ağızlarında geveliyorlar sevda sözlerini. Gıcırdat
On üç dişi
Cılız ağzının sırıttığı. Kırbaçla
Şehvetini, etin ürkek ve çıplak hevesini.
İçindeki aşkın soluğu pörsük, söylenmiş ya da
çalınmış,
Bir kedinin soluğu gibi ekşi,
Dilin tahrişi.

Bakakalan bu grilik, bu bakış
Yalan söylemez, çıplak ten ve kemik.
Bırak yağlı dudaklarda kalsın öpüşleri. Kimse
Seçmezdi senin ağzına almaya değer bulduğun kadını.
Ürkütücü açlık kolluyor bir ânını.
Sök çıkar yüreğini, tuzlukan, gözyaşlarından bir yemiş.
Sök çıkar ve ye!

Bahnhofstrasse

The eyes that mock me sign the way
Whereto I pass at eve of day,

Grey way whose violet signals are
The trysting and the twining star.

Ah star of evil! star of pain!
Highhearted youth comes not again

Nor old heart's wisdom yet to know
The signs that mock me as I go.

Bahnhofstrasse

Benimle alay eden gözler göstermede
Gitmem gereken yolu gün dönümünde.

Külrengi yolun mor işaretleri
Buluşan ve ikizleşen yıldızları.

Ah günah yıldızı! Istırap yıldızı!
Delidolu gençlik dönmez artık geri

Tanıyacak kadar bilge değil yaşlı yürek
Alay eden işmarları ben giderken.

A Prayer

Again!
Come, give, yield all your strength to me!
From far a low word breathes on the breaking brain
Its cruel calm, submission's misery,
Gentling her awe as to a soul predestined.
Cease, silent love! My doom!

Blind me with your dark nearness, O have mercy,
beloved enemy of my will!
I dare not withstand the cold touch that I dread,
Draw from me still
My slow life! Bend deeper on me, threatening head,
Proud by my downfall, remembering, pitying
Him who is, him who was!

Again!
Together, folded by the night, they lay on earth. I hear
From far her low word breathe on my breaking brain.

Dua

Bir daha!
Gel, ver, teslim et bana bütün kuvvetini!
Uzaktan kısık bir söz fısıldıyor çatlayan başımda
Zalim dinginliğini, acıklı boyun eğişi,
Dindiriyor korkusunu, önceden yazgılı bir ruh gibi.
Dur, suskun aşk! Alınyazım!

Karanlık yakınlığınla kör et beni, ah merhamet et,
arzumun aziz düşmanı!
Ölesiye korktuğum o soğuk dokunuşa direnmeye
kalkışamam.
Çek al benden yine
Bıktıran yaşamımı! Daha eğil üzerime, tehditkâr
başınla,
Yıkılışımdan gururlu, hatırlayarak, acıyarak
Ona, bir zamanlar o olana.

Bir daha!
Birlikte, geceyle içiçe, yatıyorlar toprağa. Duyuyorum
Uzaklardan kısık sözlerini, fısıldayan çatlayan
başımda.

Come! I yield. Bend deeper upon me! I am here.
Subduer, do not leave me! Only joy, only anguish,
Take me, save me, soothe me, O spare me!

Gel! Teslim oluyorum. Daha da eğil üzerime!
Buradayım.
Boyun eğdiren, bırakma beni! Tek sevincim, tek kederim,
Gaspet beni, koru beni, teselli et beni, ah esirge beni!

Ecce Puer
(1932)

Ecce Puer
(1932)

Ecce Puer

Of the dark past
A child is born;
With joy and grief
My heart is torn.

Calm in his cradle
The living lies.
May love and mercy
Unclose his eyes!

Young life is breathed
On the glass;
The world that was not
Comes to pass.

A child is sleeping:
An old man gone.
O, father forsaken,
Forgive your son!

Ecce Puer

Karanlık maziden
Bir çocuk doğuyor;
Neşe ve kederle
Kalbim parçalanıyor.

Sükûn içinde beşikte
Yaşayan yatıyor.
Sevgi ve merhamet
Açsın gözlerini!

Genç yaşam buğulandı
Camın üzerinde;
Hiç olmayan dünya
Geliyor geçmeye.

Bir çocuk uyuyor:
Yaşlı adam göçtü.
Ah, terk edilen baba,
Bağışla oğlunu!

(15 Ocak 1932)

İrlandalı yenilikçi yazar James Joyce'un (1882-1941) şair yönü ülkemizde pek bilinmez. Oysa yazarın ilk yayımlanan kitabı, *Chamber Music* (Oda Müziği) (1907) adlı şiirler toplamıdır. Bu kitabında Jacobean tarzda yazılmış lirik şiirler yer alır. Çok iyi şarkı söyleyebilen Joyce, 36 şiirden oluşan kitabına bu adı vererek şiirlerin müzikal özelliklerini öne çıkarır. Gerçi şiirler aşktaki tensel şehvetle duygusallığı birleştirebilmesiyle de ilgi çekicidir. Ancak Joyce, yıllar sonra, bu şiirlerin yayımlanmış olmasından utanç duyduğunu söyler.

1904'te yazdığı "The Holy Office" (Kutsal Görev), "rol kesen kumpanya" dediği ve W. B. Yeats, George Russell, John Synge, Lady Gregory gibi yazarların oluşturduğu Irish Literary Revival (İrlanda Edebi Uyanışı) çevresi ve kendisiyle ilgili bir yergidir.

1912'de son kez gittiği İrlanda'dan dönerken, bir diğer öfkeli yergisini, "Gas from a Burner"ı (Yakıcı Gaz) trende yazar.

1927'de Paris'te yayımlanan *Pomes Penyeach* farklı bir çizgidedir. Joyce, bu şiirlerde, ruhunu gözler önüne sermekten çekinmez.

1932'de, torunu Stephen James Joyce'un doğduğu gün yazdığı "Ecce Puer"de ise yalın bir söyleyişle babasını, oğlunu, torununu ve bir ölçüye kadar da kendini anlatır.

Şiirlerinde Joyce'un kontrole gerek duymadığı duygusal yönü yansır; sanatçı kişiliğinin Türkiye'de pek de bilinmeyen yönü...

9 786053 603320

THG
0861554
RLD

13 TL